

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.625 van 16 oktober 2002
in de zaak A. 111.925/XIV-7041**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat T. OP DE BEECK,
 kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
 Diestsevest 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Servische nationaliteit, op 23 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. OP DE BEECK verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat P. LOMMELEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluitend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 26 augustus 2001 en zich vluchteling verklaart op 28 augustus 2001; dat op 30 augustus 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 28 september 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is die luidt als volgt;

“Volgens uw verklaringen bent u een Rom-zigeunerin uit Servië, meerbepaald uit Smederevska Palanka. U zou in Smederevska Palanka samen hebben geleefd met uw broer R. en diens echtgenote en vier kinderen. Vier militaire politieagenten zouden een convocatie hebben afgeleverd waarbij uw broer werd opgeroepen om voor de militaire rechtbank te verschijnen. Volgens uw verklaringen zou uw broer deze convocatie ontvangen hebben om naar het leger te gaan. U noch uw broer zouden op dat ogenblik thuis zijn geweest. U zou slechts éénmaal het bezoek hebben gekregen van de militaire politie. Om deze reden en ook wegens de slechte economische situatie in Servië besloten u, uw broer en diens echtgenote om Servië te verlaten. U reisde samen naar Pec (Kosovo) waar u samen drie dagen zou hebben verbleven bij verre familieleden. In Kosovo zou u geen enkel probleem hebben ervaren. Vervolgens reisde u verder naar België. U kwam België binnen op 26 augustus 2001 en u diende hier op 28 augustus 2001 een asielaanvraag in.

Er dient te worden opgemerkt dat een aantal tegenstrijdigheden kunnen worden vastgesteld tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze afgelegd bij het Commissariaat-generaal in het kader van uw dringend beroep waardoor de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang wordt gebracht. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u tot aan de bombardementen in Servië woonde. Op een bepaald ogenblik zouden uw ouders zich in de woning van uw burens bevonden hebben. Dit huis zou echter zijn gebombardeerd en uw ouders zouden er het leven gelaten hebben (vraag 42 verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat uw ouders reeds lang geleden (zo'n 10 jaar) zijn overleden en dat zij een natuurlijke dood stierven (verhoorverslag CGVS p. 2). Vervolgens stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer werd opgespoord door de militaire politie en dat zij hem verschillende keren kwamen zoeken (vraag 42 verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken). Op het Commissariaat-generaal beweerde u dat de militaire politie slechts één maal bij u thuis is langsgekomen om een convocatie voor uw broer af te leveren (verhoorverslag CGVS p. 3-4). Verder verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u omwille van het feit dat uw broer door de militaire politie werd gezocht naar Pec (Kosovo) trok. U stelde geen specifieke reden te hebben gehad naar Pec te zijn getrokken gezien u er geen familie of vrienden had. Daar zou u samen met uw broer een klein huisje in het centrum hebben betrokken. Kort na jullie aankomst in Pec zou uw broer toch gevonden zijn geweest door de Servische militaire politie, doch zou hij zijn kunnen ontsnappen. In Pec zou u ook een slechte ervaring gekend hebben met een man en daarom niet veel buiten gekomen zijn. Uw broer zou tot aan jullie vertrek uit Pec gezocht zijn geweest door militairen (vraag 42 verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken). Op het Commissariaat-generaal beweerde u echter vanuit Servië naar Pec te zijn gereisd en daar slechts drie dagen te hebben verbleven (verhoorverslag CGVS p. 5). U zou in Pec bij verre familieleden hebben gelogeed.

U zou er nooit problemen gekend hebben met de politie (verhoorverslag CGVS p. 5). Ook op de vraag of u er een slechte ervaring kende met een man antwoordde u negatief (verhoorverslag CGVS p. 6).

Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden die de kern van uw relaas omvatten; kan geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

Hierbij kan nog worden toegevoegd dat ten aanzien van uw broer R. R. en diens echtgenote Z. J. (O.V.5.127.124) eveneens een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen wegens bedrieglijke verklaringen.”.

2. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van art. 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen opwerpt; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat om de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit de uiteenzetting in het middel blijkt dat de verzoekende partij deze redenen kent, doch betwist dat de gegeven motieven de beslissing kunnen dragen; dat de verzoekende partij de schending van de formele motiveringsplicht derhalve niet dienstig kan aanvoeren;

Overwegende dat de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht blijkt op te werpen en daarbij aanvoert dat de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen in de bestreden beslissing niet eensluidend zouden zijn bevonden met de door haar echtgenoot afgelegde verklaringen; dat het middel in dit onderdeel feitelijke grondslag mist nu in de bestreden beslissing enkel tegenstrijdigheden in de verschillende verklaringen van de verzoekende partij zelf worden vastgesteld, zonder verwijzing naar verklaringen van haar echtgenoot;

Overwegende dat de verzoekende partij wijst op haar “psychische problemen” waardoor haar verklaringen “met de nodige korrel zout” zouden moeten worden gelezen; dat zij niet in concreto aantoont op welke elementen in haar verklaring dat betrekking heeft;

Overwegende dat de verzoekende partij “het principe van eenheid van het gezin” opwerpt; dat zij daar geen belang bij heeft nu zij niet aantoont over welk gezin het gaat en nu in de bestreden beslissing wordt vermeld dat betreffende haar broer R. R. eveneens een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen;

Overwegende dat de verzoekende partij niet op concrete wijze aantoont dat de commissaris-generaal niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing kan zijn gekomen; dat het middel, in zoverre het betrekking heeft op de materiële motiveringsplicht, ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober tweeduizend en twee, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.